

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De gradibus patienti[a]e capi.xxxii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primus

bitum habuerit plene operari, iuuat nāq; habit⁹ rōnez, et cōiunctis
vrib⁹ fortius enitunt. Scot⁹ in iij. Iniaz dist. xxxiiij. Fortitudinem
dicit genus esse, sub quo spēs collocāt duę vna qua aduersa repellendo
certam⁹, et hęc bellicositatē vocat, altera qua equanimiter ferim⁹ et
patiētia dicit. Atq; ita scōm euz nō distinguit a fortitudine patiētia
dicit. Atq; ita scōz euz nō distinguit a fortitudine patiētia, vt species
a specie, vt hō a leone, sed vt species a gñe, vtputo homo ab aīali. Et
erit patiētia bellicositate tāto prestātor, quāto appetitū magis in
frenat. De his aliter ab alijs differi, et precipue a Thoma aquinate
nescij nō sumus, sed more academicoz nulli sectę addicti, ex vnaq; q;
arbitratu nostro qđ placet assumim⁹. Hęc de verę patiētię virtute tra
dita sunt. Est em̄ alia quedā maloz tolerātia, q̄ virtus nō est, vt auo
rum negotijs ē cernere. De q̄bus Hora, inquit Impiger extremos
currit mercator ad Indos. Per mare pauperiē fugiēs, p̄ saxa, pig
nes. Uez hęc duricię recti⁹ vocaueris, teste Augu. Neq; em̄ vere
patiēs est, q̄ vt dicit Iustinet tot aduersa. Patiēs est q̄ pro virtute, p̄ le
gib⁹ pro pietate, p̄ deo nitit̄ q̄cquid acciderit ferre, nec frāgitur

De gradibus patientie

Ca. xxxij.

Uerū patiētiāz (quę virtus est excellētissimā) tres habere grad⁹
inuenio, vnū q̄ et p̄fectissim⁹ est, illis attribuūt, qui aduersa
nō solum cū opus est ferūt, sed et quęsitū eunt, et quasi mercennarij
opus, vñ aliquid lucrētur inq̄runt, et quod inq̄runt inuēto gratulā
tur. Horz quoq; duo sunt ordies. Martyres quidā: Cōfessores alij
fuerūt eniz temporib⁹ illis cū in p̄secutione crescebat ecclesia (sicut
sub Nerone primū, deinde sub Domitiano, et pleriq; alijs impato
ribus) multi christianozum, quia aspirāte dei gratia tāta fortitudie
et patiētia excellebāt, vt tormētis cruciatibusq; tyrānoz volunta
rie seipfos, cū latere possent obijcerēt. Scđus ordo cōfessoruz est, qđ
bus et si tyrāni pepercerūt, ipsi tñ sibi nō parcētes, et in seipfos irati
(quod penitentię gen⁹ est optimuz) crucez suaz tulere post Christū
Isti coraz hominib⁹ modici ac humiles sed deo magni et exceli sunt

Libri Psalmus

illi de quibus in die iudicii quoniam concitiaz libri proferentur, iudex viuorum ac mortuorum dicet Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Tunc in istos Christi paruulos seculi principes ac magnates, quoniam in thesauris incubant horrea dilatant mollibus vestiunt, splendide conuiuant, alterius vite ritum admirantes, et per tristitia spiritus gemetes, repetent illud sapientie dictum. Hi sunt quos alius quoniam habuimus in derisum, et in similitudinibus impropertium, nos insensati vitam illorum existimabamus insaniam, et sine illorum sine honore. Ecce quod computati sunt inter filios dei, et inter sanctos fors illorum est ergo errauimus a via veritatis, et de hoc iam satis. Primus igitur hic atque optimus patientie gradus est, in quo si Ludouicus morbiulorum concinens tuum, quod ante non preterito functus est vita, collocauero, quantum multum sint, ut semper fuerunt qui iusti simplicitate derideant, non ero fortasse grauiter condemnandus. Secundus gradus est eorum, qui non questibus eunt nec inuitant ad se mala, atque cum veniunt benigne suscipiunt, et reuerentur tanquam dei nuntios amplectantur. Ex horum numero fuisse Job arbitror, cum in patientia nomen est clarum, ipse namque cum suorum clades audisset coelum suspiciens dixit, Dominus dedit dominus abstulit sicut domino placuit ita factum est. Sit nomen domini benedictum, Huic adiungendus est Thobias quod coecitate oculorum tanquam patienter tulit, ut ab angelo curari meruerit. Tertius ac infimus patientie gradus illi sibi vendicant, qui mala neque querunt, neque cum venerunt gratanter accipiunt, ingressa non eiciunt, sed cum patiuntur grauate ferunt, conqueruntur etiam, tamen sedata bile in deum non elati missando transeunt, et a vitio parum distantes in extremis patientie marginibus sedent. Et hi sunt quod hac nostra etate viri boni sunt, vix restant nobis antiquae virtutis istae reliquiae et raris quidem in locis, ut periculum sit ne et ipsae quoque breui collabatur.